

Sygn. akt II Cz 646/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 8 lipca 2014 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia powodów H. W. i W. W.

na zarządzenie Przewodniczącego – Sędziego Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 23 stycznia 2014 r., sygn. akt VIII C 2233/13

w sprawie przeciwko G. Z., M. B., Z. M., A. G., F. W., K. W. i D. K.

o dopuszczenie do współposiadania i zapłatę

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 23 stycznia 2014 r., Przewodniczący – Sędzia Sądu Rejonowego w Wałbrzychu zwrócił pozew H. i W. W. wskazując, iż nie może on otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych. W odpowiedzi na wezwanie, pismem z dnia 27 grudnia 2013 r., powodowie wskazali, że powinni pozwać wspólnotę mieszkaniową i jednocześnie wymienili jako pozwanych członków zarządu wspólnoty oraz „zarządcę-administratora G. Z.”. Nie podali przy tym pełnej nazwy oraz adresu siedziby zarządcy nieruchomości i jednocześnie nie wskazali, czy pozwaną jest G. Z. jako osoba fizyczna. Nie sprecyzowano w piśmie żądań skierowanych przeciwko F. W. i D. K., zaś w trzecim punkcie zgłoszono żądanie zadośćuczynienia za pozbawienie „mnie” możliwości korzystania z suszarni, a takie określenie nie wskazuje, skoro pismo podpisali oboje powodowie, którego z nich dotyczy to żądanie. Nie sprecyzowali oni również za jaki okres żądane są odsetki, wskazując jedynie na miesiąc i rok, od których mają być liczone.

W zażaleniu na powyższe zarządzenie, powodowie wnosząc o jego uchylenie podnieśli, iż nie mają możliwości dokładnego określenia roszczeń poprzez przypisanie jednej kwoty, bowiem w spornym okresie występowały trzy zarządy i jeden zarządca – G. Z., która samowolnie przypisała uzyskane pożytki do funduszu remontowego. Ponadto, skoro przedmiotem sprawy są roszczenia pieniężne, to ustawa zwalnia, w tym przypadku z konieczności oznaczenia wartości przedmiotu sporu.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie podlegało oddaleniu, gdyż nie podważyło ono w skuteczny sposób stanowiska Sądu Rejonowego i uzasadniającej je argumentacji. W pierwszej kolejności wskazać należy, że znaczna część zażalenia skarżących odnosi się do bezpośrednio do meritum przedmiotowego postępowania, tj. roszczeń określonych w pozwie, które nie mogą

zostać poddane ocenie w wyniku wniesienia przez powodów zażalenia, bowiem zaskarżone zarządzenie zwracające ich pozew dotyczy przyczyn formalnych, nie zaś prawa materialnego, będącego podstawą pozwu. Zarządzeniem z dnia 17 listopada 2013r., powodowie zostali wezwani do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez podanie, kogo dokładnie pozywają (czy osoby fizyczne wymienione w pozwie, czy też wspólnotę mieszkaniową); czy pozwanym jest „zarządca nieruchomości”, a jeśli tak to winni oni wskazać pełną nazwę strony pozwanej oraz adresu jej siedziby; czy też pozwana jest G. Z. jako osoba fizyczna; dokładne określenie wartości przedmiotu sporu, poprzez określenie jednej kwoty, jakiej powodowie dochodzą; za jaki dokładnie okres mają być naliczane odsetki oraz czy mają być to odsetki ustawowe czy umowne, ze wskazaniem od jakiej kwoty powodowie ich dochodzą; z jakiego tytułu powodowie żądają kwoty wskazanej w pozwie (z tytułu odszkodowania, zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, czy też innego, a jeśli tak to z jakiego); a także o przedłożenie dokumentów na poparcie twierdzeń pozwu. Analiza złożonej przez powodów odpowiedzi z dnia 27 grudnia 2013 r., pozwala przyjąć, iż nie wykonali oni w całości kierowanego do nich wezwania, które w sposób zrozumiały sformułowało zakres stwierdzonych uchybień formalnych oraz sposób ich usunięcia. W szczególności nie wskazali oni dokładnie strony pozwanej, bowiem w treści odpowiedzi stwierdzili, że powinni „pozwać w każdym przypadku (art. 21 pkt 3 ustawy o własności lokali) – wspólnotę mieszkaniową – z wyjątkiem art. 18 pkt 1 ustawy. Wszyscy członkowie wspólnoty na co dzień nie decydują o sprawach zwykłego zarządu. W tym celu powodują reprezentację – zarząd”. Natomiast w części wstępnej pisma, jako pozwanych skarżący określili 5 osób fizycznych, w tym „zarządcę-administratora G. Z.”. Nie tylko liczba pozwanych nie pokrywa się z ilością osób wymienionych w pozwie jak i zażaleniu, ale też – w korelacji ze wskazaną częścią uzasadnienia odpowiedzi – nie sposób ocenić, czy skarżący de facto pozywają osoby fizyczne, zarząd, czy też wspólnotę mieszkaniową. Ponadto, określając zakres żądanych odsetek ustawowych, powodowie wskazali jedynie na miesiące, lata i kwoty. Natomiast gdy żądanie pozwu obejmuje odsetki, ich ściśle określenie polega na podaniu wysokości odsetek oraz okresu czasu, za jakim mają być zasądzone. Brak dokładnego określenia czasu (co do dnia), od jakiego żądane są odsetki, doprowadza do sytuacji, w której – w przypadku ich zasądzenia – Sąd wyrokowałby wychodząc poza zakres zgłoszony w pozwie. Skoro w świetle art. 321 § 1 kpc sąd nie jest uprawniony do rozstrzygnięcia o roszczeniu, które nie zostało zgłoszone, przed przystąpieniem do merytorycznej oceny, niezbędne jest podjęcie czynności procesowych prowadzących do jednoznacznego określenia żądania i wyeliminowania występujących w tym zakresie nieścisłości i braków, bowiem zgodnie z art. 187 § 1 pkt 1 kpc pozew winien zawierać dokładnie określone żądanie (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt I ACa 38/13, wyd./el. Lex nr 1372461). Nie może natomiast zostać uznane za prawidłowe uzupełnianie powyższych braków w zażaleniu, gdyż środek ten służy ocenie prawidłowości wydanego przez Przewodniczącego – Sędziego Sądu Rejonowego zarządzenia, nie zaś „przedłużeniu” terminu na uzupełnienie tychże braków. Przepisy postępowania cywilnego, m.in. art. 126 § 1 kpc oraz wskazywany wyżej art. 187 § 1 kpc, dokładnie określając wymagania jakie winien spełniać pozew, a w ich spełnieniu sąd nie może wyręczyć powodów, ponieważ doprowadziłoby to do sytuacji, gdzie poprzez uzupełnianie lub poprawianie błędnie zredagowanego żądania pozwu, a następnie jego rozpatrzeniu przez sąd, w sposób nieuzasadniony dopuściłby się faworyzowania jednej ze stron postępowania.

Jeśli więc zarzuty zażalenia nie podważyły trafności zaskarżonego rozstrzygnięcia, zażalenie to, jako bezzasadne, podlegało oddaleniu. Na marginesie można zauważyć, że zwrot pozwu w przedmiotowej sprawie nie pozbawia powodów prawa do wytoczenia nowego powództwa z zachowaniem wszystkich przewidzianych przepisami kodeksu postępowania cywilnego wymogów formalnych.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 398 kpc, orzekł jak w postanowieniu.